

AKO HOĆEŠ, MOŽEŠ

6. nedjelja kroz godinu, A

Kad smo išli u prvi razred osnovne škole s divljenjem smo gledali one iz drugog razreda. Zamisli, oni već uče tablicu množenja! To nam je znanje izgledalo tako daleko i nedohvatno, kao da je između nas i drugog razreda bio duboki ponor. Tako i mi ljudi znademo zastati pred nekim pothvatom i onda kažemo kako mi to nikada ne bismo mogli učiniti. Tako je bilo i kad smo učili plivati i voziti bicikl... Pa ipak, malo po malo, uz dobru volju naučimo i više od toga. I onda nam uopće ne izgleda teško.

Upravo nam tako danas izgledaju Kristove zapovijedi. Isus je vrlo zahtijevan. U prvi mah doista izgleda da je nemoguće činiti kako on kaže. Naime, Isus nas uči kako neće biti dostatno da koga ne ubijemo, nego da se ne smijemo ni rasrditi. Nadalje nas uči kako neće biti dovoljno da čovjek ne učini preljub. Naprotiv, kaže on, griješi i onaj koji s požudom i pogleda ženu. Konačno, čovjek ne samo da ne bi smio kršiti zakletve, nego se ne smije uopće zaklinjati.

Ta, tko to može, nikada se ne rasrditi, tko to može uvijek imati čiste misli? Pa ipak, moguće je. Knjiga Sirahova danas jednostavno veli. „*Ako hoćeš, možeš vršiti zapovijedi, u tvojoj je moći da budeš vjeran*“. Pomislimo, zar bi nam Isus stvarno zapovijedao ono što je nemoguće vršiti?

Imamo i drugih primjera. Za vrijeme minulih ratnih nevolja imali smo zacijelo iskustava kako smo mogli i podnijeti i učiniti i pretrpjeti i puno više od onoga što bismo prije mogli povjerovati da smo kadri učiniti. Kad samo pogledamo kako smo sve to skupa ipak izdržali: i neizvjesnost, i životnu opasnost i osjećaj odbačenosti i oskudicu i zebnju. I onda veliš: „Kad bi mi s netko rekao da to moram proći još jedanput, sigurno ne bih mogao.“ Međutim, čovjek može i puno više od onoga što bi mogao sam vjerovati.

Upravo je tako i u duhovnom životu kršćanina. Ta tko su to bili Petar, Ivan i Jakov? Ribari obični. Tko je to bio Pavao? Protivnik Isusova imena. Tko je to bio Augustin? Razuzdani mladić. Tko sam to ja? Čovjek, slab i nemoćan. Pa ipak, od ribara je Isus učinio temelje svoje Crkve, od vlastitog protivnika, Pavla, učinio je najodličnijeg navjestitelja evanđelja, od lakomisljenog mladića, Augustina, načinio je Bog najpoznatijeg teologa i jednog od najvećih svetica Crkve... Ne može li i po svakom pojedinom od nas Bog učiniti velike stvari?

„*Ako hoćeš, možeš vršiti zapovijedi.*“ Isus nam postavlja visoke zahtjeve. Poziva nas na posvemašnju ljubav prema bližnjemu i to do te mjere da i ne pomislimo bližnjemu zla nanijeti, nego da ga ljubimo kao same sebe. Poziva nas da čista pogleda motrimo i prihvaćamo svakog čovjeka u njegovu dostojanstvu.

Naravno, ja hoću, ja želim vršiti zapovijedi. Jer, nisam sam. Po krštenju i potvrdi na meni je neizbrisiv pečat Oca, Sina i Duha Svetoga. Ja sam obnovljena slika Božja, Duh Božji po meni želi i može činiti velike stvari, Bog se u meni i po meni želi proslaviti. Zato doista mogu, ako to stvarno hoću, činiti velike stvari, biti istinska Božja slika u svijetu. Ili ja to možda više vjerujem svojim slabostima ili napasniku koji mi govori kako se ne vrijedi odvažiti?

Za velike smo stvari stvoreni i otkupljeni. Velike, Božje stvari trebamo i činiti.

Zvonko Pažin